

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 119/2026
11.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, одлучујући о захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва КТЗ.бр. 1505/25 од 28.01.2026. године, поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Суботици Пом.Ук2.10/24 од 09.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 11.02.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва КТЗ.бр. 1505/25 од 28.01.2026. године, поднет против правноснажног решења Вишег суда у Суботици Пом.Ук2.10/24 од 09.10.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Суботици Пом.Ук2.10/24 од 09.10.2025. године одбијена је замолница државе молиље Краљевине Шведске по првостепеном суду у Упсали од 04.07.2024. године достављена том суду по Министарству правде, Сектора за међународну сарадњу и стратешко планирање под пословним бројем 713-02-2908/2024-08 дана 25.09.2024. године, ради пружања међународне правне помоћи у кривичним стварима - извршења стране кривичне пресуде уз премештај и то пресуде првостепеног суда у Упсали број Б 4731-19 од 09.09.2022. године којом је АА изречена мера судско-психијатријског лечења.

Против наведеног правноснажног решења јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва поднела је захтев за заштиту законитости КТЗ.бр. 1505/25 од 28.01.2026. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 5. став 2. тачка 6) и 7) Закона о међународној правној помоћи, члана 3. став 1, 4,5 и 6. став 3. Закона о потврђивању конвенције о трансферу осуђених лица, члана 67. и 68. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев, укине побијано решење и предмет врати на поновно одлучивање или га преиначи у складу са законом.

Врховни суд је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажно решење против којег је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва у поднетом захтеву наводи да према подацима у списима, супротно члану 5. став 2. тачка 6) и 7) Закона о међународној правној помоћи уз замолницу недостају подаци о држављанству и други лични подаци лица, као и други подаци који могу бити од значаја за поступање по замолници из разлога што суд наведене податке није ни тражио. Наиме, у захтеву се наводи да суд није прикупио податке ко ће водити рачуна о лицу ако буде пуштен имајући у виду да окривљени нема пребивалиште на територији РС, не постоји изјава о сагласности осуђеног са премештајем, нити је иста тражена. На више ургенција Краљевине Шведске и питање у којој форми је сагласност веродостојна за суд, Виши суд у Суботици није одговорио. Сходно наведеном, поступљено је супротно члану 67. и 68. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима, којима је регулисана сагласност. Такође, поступљено је супротно одредби члана 4,5 и 6. став 3. Закона о потврђивању конвенције о трансферу осуђених лица да захтеви и одговори морају бити у писаном облику и да све стране имају право да затраже и добију документа која се односе на питање трансфера. Поред наведеног, а према наводима захтева, учињена је и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, јер је изрека решења противречна сама себи, а разлози су противречни изреци из разлога што се не може закључити, нити је суд у побијаном решењу навео на основу којих чињеница је суд уопште утврдио да нису испуњени услови за трансфер, односно није децидно навео шта конкретно недостаје, нити да ли је недостајуће податке прибавио или покушао да прибави и на који начин.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Из списка предмета произилази да је Виши суд у Суботици више пута, преко Министарства правде тражио да прибаве од државе молиље сагласност лица за пренос извршења мере безбедности у форми у којој се тражи по Конвенцији о трансферу осуђених лица, као и да се достави доказ о држављанству истог лица, јер у достављеној документацији нема доказ о томе да ли је лице искључиво држављанин Републике Шведске или има и држављанство Републике Србије.

Одредбама члана 5. став 2. тачка 6) и 7) Закона о међународној правној помоћи прописано је шта све замолница треба да садржи, између осталог и податке о држављанству и друге личне податке лица и друге податке који могу бити од значаја за поступање по замолници, а које податке је суд у више наврата тражио од државе молиље, али их није добио, па су наводи захтева у односу на наведену повреду оцењени као неосновани.

У конкретном случају нису повређене ни одредбе члана 67. и 68. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима, имајући у виду да није достављена сагласност осуђеног лица, што је неопходно да се достави уз замолницу и једна је од претпоставки за премештај осуђеног лица у Републику

Србију ради извршења стране кривичне пресуде, па су и у овом делу наводи захтева оцењени као неосновани.

Неосновани су и наводи којима се истиче повреда одредбе члана 4,5 и 6. став 3. Закона о потврђивању конвенције о трансферу осуђених лица, обзиром да из списка предмета произилази да су сви захтеви и одговори везани за трансфер достављени у писаном облику, преко надлежног Министарства правде.

Такође, неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости којима се указује да је правноснажно решење донето уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, обзиром да изрека решења није противречна а суд је на страни 3, 4 и 5 одлуке изнео јасне и логичне разлоге за свој став – да се одбије замолница обзиром да не садржи доказе о идентитету осуђеног лица, нити постоји сагласност лица за премештај, нити је суд уверења да би се извршењем предметне мере безбедности у Републици Србији побољшали изгледи за друштвену рехабилитацију, а два кривична дела на која се односи замолница не познаје наше законодавство.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним решењем нису учињене повреде закона на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, наведени захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић